

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 stycznia 1973 r.

w sprawie zasad finansowania wynalazczości w jednostkach gospodarki społecznej oraz klubów techniki i racjonalizacji.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272) oraz art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i § 11 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272),
- 2) o rozporządzeniu, należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych (Dz. U. Nr 54, poz. 351).

§ 2. 1. Wynagrodzenia twórców projektów wynalazczych, określone w art. 93—97 ustawy, ustalone zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 107 ust. 2 ustawy oraz z przepisami § 20 ust. 1, § 21 i 22, § 23 ust. 1—3, § 24 ust. 1, § 25 ust. 2 i § 26 ust. 2 rozporządzenia, wypłacane są ze środków jednostek, w których projekt został zastosowany i obciążają koszty działalności tych jednostek.

2. Jeżeli nie można zaliczyć wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, do kosztów produkcji określonych wyrobów lub grup wyrobów, obciążają one koszty ogólne.

3. Jednostka, która zastosowała projekt wynalazczy (ust. 1), przekazuje kwotę wynagrodzenia przeznaczoną dla twórcy projektu jednostce, w której projekt wynalazczy został zgłoszony, a jeżeli wynagrodzenie dotyczy opatentowanego wynalazku lub chronionego wzoru użytkowego — jednostce uprawnionej z patentu lub prawa ochronnego.

4. Sumy wynagrodzeń przekraczające granice określone w § 22 i w § 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia, a pozostałe po dokonaniu wypłat w jednostce, w której projekt został zgłoszony, lub w jednostce uprawnionej z patentu albo z prawa ochronnego działającej według zasad rozrachunku gospodarczego oraz w jednostce badawczej będącej zakładem budżetowym zalicza się na rachunek wyników jako zysk nadzwyczajny; w innych jednostkach będących zakładami budżetowymi nadwyżki te zalicza się na dochód tych jednostek, a w jednostkach budżetowych — na dochody budżetowe.

5. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do należnego twórcy projektu wynalazczego odrębnego wynagrodzenia za dostarczoną przez twórcę i przydatną do zastosowania projektu dokumentację oraz z tytułu zwrotu udokumentowanych wydatków, poniesionych przez twórcę przy opracowywaniu i realizacji projektu (art. 101 ustawy i § 27 ust. 6 rozporządzenia).

§ 3. 1. Wynagrodzenie tymczasowe, o którym mowa w art. 99 ustawy i w § 27 ust. 1 rozporządzenia, wypłaca się z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, a jeżeli jednostka wypłacająca nie jest dysponentem funduszu — ze środków budżetowych.

2. Wynagrodzenie tymczasowe jest potrącane z wynagrodzenia należnego twórcy w wyniku zastosowania projektu wynalazczego i zwracane przez jednostkę, która powinna wypłacić twórcy wynagrodzenie (§ 2 ust. 3), jednostce, która dokonała wypłaty wynagrodzenia tymczasowego — na rachunek funduszu postępu techniczno-ekonomicznego lub na dochody budżetowe.

§ 4. 1. Wynagrodzenie dodatkowe, o którym mowa w art. 100 ustawy:

- 1) należne twórcy projektu wynalazczego w walucie zagranicznej zgodnie z § 27 ust. 2 i 5 rozporządzenia, wypłaca jednostka dokonująca czynności związanych z wykonywaniem prawa za granicą,
- 2) należne twórcy projektu wynalazczego w walucie zagranicznej lub w złotych zgodnie z § 27 ust. 3 i 4 rozporządzenia, wypłaca jednostka, na której żądanie zaniechano wykonywania prawa uzyskanego za granicą (pkt 1), jeżeli zaniechanie to uzasadnione było interesem polskiego eksportu albo względami polityki handlowej.

2. Wynagrodzenie określone w § 23 ust. 4 rozporządzenia jest wypłacane przez jednostkę, w której jest zatrudniona osoba uprawniona do tego wynagrodzenia, i obciąża koszty tej jednostki.

§ 5. 1. Jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego, z wyjątkiem jednostek określonych w § 6, finansują nie wymienione w § 2—4 koszty związane z działalnością wynalazczą według następujących zasad:

- 1) koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych, stanowiące inwestycje lub remonty środków trwałych — ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i remontów, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 2) koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych, nie stanowiące inwestycji lub remontów środków trwałych, a odpowiadające kryteriom określonym w przepisach o gospodarowaniu funduszem postępu techniczno-ekonomicznego — ze środków tego funduszu,
- 3) koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych, nie podlegające sfinansowaniu ze środków wymienionych w pkt 1 i 2, oraz koszty rozwoju i popularyzacji wynalazczości, ochrony praw dotyczących projektów wynalazczych i utrzymania komórek wynalazczości (§ 3 rozporządzenia) — ze środków obrotowych z obciążeniem kosztów działalności jednostki, z wyjątkiem zapłaty na rzecz Naczelnej Organizacji Technicznej (art. 52 i art. 53 ust. 2 ustawy) i odsetek za zwłokę (§ 26 ust. 4 rozporządzenia), które stanowią straty nadzwyczajne.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, finansują koszty nabycia patentów, praw ochronnych na wzory użytkowe, praw do patentów i praw ochronnych, praw stosowania projektów wynalazczych, doświadczeń i dokumentacji — ze środków obrotowych lub ze środków przewidzianych na cele inwestycyjne, stosownie do zasad określonych w przepisach o finansowaniu inwestycji i remontów.

3. Koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych oraz koszty wymienione w ust. 2, sfinansowane ze środków obrotowych, mogą być rozliczane w okresie do lat 3, a w razie szczególnie wysokich kosztów — do lat 5-ciu.

4. Koszty sfinansowane ze środków obrotowych, które nie mogą być zaliczone do kosztów produkcji określonych wyrobów lub grup wyrobów, zalicza się do kosztów ogólnych.

5. Dochody uzyskane z wykonywania prawa — w rozumieniu § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia — lub udostępnienia nie chronionego projektu wynalazczego albo z przekazanych doświadczeń i dokumentacji, zmniejszone o należne z tego tytułu wynagrodzenie twórcy projektu, stanowią zysk nadzwyczajny.

§ 6. 1. Zjednoczenie (jednostka równorzędna) finansuje koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego lub ze środków przewidzianych na cele inwestycyjne i remontowe według zasad określonych w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a koszty tych zadań nie podlegające sfinansowaniu z tych źródeł oraz pozostałe koszty dotyczące rozwoju i popularyzacji wynalazczości, ochrony praw i utrzymania komórek wynalazczości — ze środków przewidzianych na utrzymanie centrali zjednoczenia. Przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. W uzasadnionych wypadkach, gdy określone zadania planowe nie znajdują pokrycia w środkach przewidzianych na koszty utrzymania centrali zjednoczenia, koszty tych zadań mogą być finansowane ze środków pochodzących z odrębnych wpłat przedsiębiorstw, gromadzonych w trybie przewidzianym dla finansowania wspólnych przedsięwzięć gospodarczych.

3. Zjednoczenie (jednostka równorzędna) przekazuje dochody, o których mowa w § 5 ust. 5, na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, a gdy jednostka nie jest dysponentem tego funduszu — na fundusz rezerwowy; dotyczy to również kwot nie podlegających wypłacie twórcom projektów wynalazczych (§ 2 ust. 4).

§ 7. 1. Jednostki budżetowe, za zgodą jednostki nadrzędnej, mogą dysponować środkami specjalnymi przeznaczonymi na finansowanie wynalazczości.

2. Rachunek środków specjalnych (ust. 1) służy:

1) do gromadzenia dochodów:

- a) o których mowa w § 5 ust. 5,
- b) uzyskanych ze środków zgromadzonych na wypłatę wynagrodzeń twórcom projektów wynalazczych, pozostałych po dokonaniu tych wypłat (§ 2 ust. 4),
- c) uzyskanych ze sprzedaży modeli i materiałów pozostałych po dokonaniu oceny projektów wynalazczych, zwrotu kosztów dokumentacji itp.;

2) do finansowania kosztów opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych, w tym również zakupów środków trwałych, które zgodnie z odrębnymi przepisami mogą być dokonywane ze środków nieinwestycyjnych, kosztów rozwoju i popularyzacji wynalazczości oraz ochrony praw dotyczących projektów wynalazczych; z rachunku tego nie mogą być pokrywane koszty zaliczane do osobowego funduszu płac i inne koszty związane z utrzymaniem komórek wynalazczości, które są pokrywane z kredytów budżetowych, oraz koszty podlegające sfinansowaniu ze środków przeznaczonych na inwestycje i remonty lub z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego.

3. Upoważnia się banki do przejściowego dokonywania wypłat z rachunku środków specjalnych (ust. 1) bez względu na stan środków na tym rachunku; wypłaty dokonane przez bank z tego tytułu, nie zrównoważone do końca roku dochodami zgromadzonymi na tym rachunku, będą zwracane przez Ministerstwo Finansów z kredytów budżetu centralnego. Bank nie pobiera odsetek od zadłużenia na tych rachunkach.

§ 8. 1. Jednostki budżetowe, które nie dysponują rachunkiem środków specjalnych (§ 7 ust. 1) finansują działalność w zakresie wynalazczości z kredytów budżetowych, a jeżeli są dysponentami funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, finansują z tego funduszu koszty opracowań, oceny i realizacji projektów wynalazczych, odpowiadających kryteriom określonym w przepisach normujących zasady gospodarowania tym funduszem.

2. Jednostki budżetowe, które nie dysponują rachunkiem środków specjalnych (§ 7 ust. 1), zaliczają dochody z działalności wynalazczej wymienione w § 7 ust. 2 na dochody budżetowe, a jeżeli są dysponentami funduszu postępu techniczno-ekonomicznego — na dochody tego funduszu.

§ 9. 1. Jednostki będące zakładami budżetowymi finansują działalność w zakresie wynalazczości z funduszy obrotowych obciążając koszty działalności i zaliczają na dochody wpływy z działalności wynalazczej wymienione w § 7 ust. 2, a koszty opracowania, oceny i realizacji projektów wynalazczych, stanowiące inwestycje lub remonty

środków trwałych, finansują ze środków przeznaczonych na inwestycje i remonty.

2. Jednostki badawcze będące zakładami budżetowymi finansują nie zaliczoną do inwestycji lub remontów działalność z zakresu wynalazczości, tak jak działalność ogólnotechniczną, w sposób określony w przepisach o gospodarce finansowej jednostek badawczych.

3. Jednostki będące zakładami budżetowymi mogą zaciągać kredyty na działalność wynalazczą na zasadach określonych w przepisach o gospodarce finansowej tych jednostek.

§ 10. 1. Koszty działalności klubów techniki i racjonalizacji obejmują:

- 1) wynagrodzenie doradców technicznych (przedstawicieli technicznych), przysługujące im zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 2) wyposażenie i utrzymanie klubów, zakup książek, czasopism i urządzeń technicznych,
- 3) koszty popularyzacji wynalazczości i pozostałe koszty działalności klubów.

2. Koszty określone w ust. 1 finansuje się:

- 1) w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego i w zakładach budżetowych — stosownie do rodzaju i charakteru kosztów tej działalności — ze środków (funduszy) obrotowych lub ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i remontów,
- 2) w jednostkach budżetowych z kredytów budżetowych.

3. Koszty działalności klubu wspólnego, utworzonego dla dwóch lub więcej jednostek gospodarki uspołecznionej, są finansowane wstępnie przez jednostkę, przy której klub działa, i podlegają zwrotowi przez zainteresowane jednostki w odpowiednich częściach jednostce, przy której klub działa, zgodnie z ustalonymi wspólnie zasadami. Jeżeli zainteresowane jednostki nie umówią się inaczej, zwrot kosztów następuje co kwartał.

4. Koszty działalności wojewódzkiego klubu techniki i racjonalizacji lub międzyzakładowego klubu techniki i racjonalizacji są finansowane w odpowiednich częściach przez jednostki, które zawarły z klubem umowę o wzajemne świadczenia (umowa członkowska).

§ 11. 1. Zasady rozliczeń z tytułu obrotów dewizowych określają przepisy w sprawie zezwolenia na czynności obrotu wartościami dewizowymi.

2. Zasady opodatkowania przychodów lub dochodów uzyskiwanych z wykonywania praw z patentu i wzoru użytkowego przez osoby nie będące twórcami pracowniczymi projektów wynalazczych określają odrębne przepisy.

§ 12. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 marca 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w jednostkach gospodarki uspołecznionej oraz klubów techniki i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 23, poz. 120).

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski